

Krönika

Allt var inte bättre förr

Pelle Blohm om idrottsalkoholismen: "Bakfulla spelare accepterades på träning för femton år sedan"

Tidigare i veckan läste jag en artikel i den andra tidningen i staden om den så alltid aktuella frågan om idrott och alkohol hör ihop. Om idrotten generellt gör det kan inte jag svara på men på frågan fotbollen och alkoholen hör ihop så kan jag i alla fall delvis svara ja. Vore man forskare gick det säkert att hitta anledningar som gruppbeenden eller ingrodd tradition som utförs slentrianmässigt. Snackar vi manlig fotboll så gör dagens samhällsklimat det möjligt att skylla på primitiva handlingar från en grabbinspirerad uppväxt utan dockor i sovrummet. Och när tjejer festar är det säkert också grabbarnas fel beroende på att tjejerna känt sig tvingade till att ta efter den grabbiga attityden i sporten. Jag är ingen forskare men har istället levtt 30 år i fotbollens värld. Mina erfarenheter gör gällande att det var mycket värre med krökandet förr. Med andra ord så går fotbollen motsatt väg från samhället i övrigt, i alla fall när vi kommer till det som kallas elitfotboll. Hoppas vi ner i serierna så följer nog dryckeskurvans utveckling den kurva som syns bland icke fotbollsutövare. Men i stort har det blivit bättre i fotbollsklubbarna när det handlar om tolerans mot alkohol.

Mina första minnen av ett a-lag i fotboll var när jag stod i mina föräldrars gatukök på Trångens IP och såg aspackade division tre spelare trilla ut ur bussen från bortamatcherna. En del av dem skulle jag flera år senare spela ihop med och åka på träningsläger, som då betydde något helt annat än traditionell träning. Inskilningsritualer har genom alla år inneburit att supa tillsammans på ett eller annat sätt. Jag har varit med om att en kille fick dricka så mycket att blodkärlen i ansiktet sprack och han blev röd överallt. Bakfulla spelare accepterades på träning för femton år sedan, för tjugofem år sedan kunde man komma bakis till match så länge man gjorde sitt jobb ute på plan. Under den tidsepoken kunde man som alkoholist komma undan och spela matcher med gott resultat. Men i takt med att träningsdosen ökat och spel-schemat blivit

Sejeröl. Hur står det egentligen till med dagens fotbollspelare och deras förhållande till alkohol? Kurirens krönikör Pelle Blohm tror att attityden är hårdare mot alkohol i dagens elitfotboll än den var för tio år sedan då han själv var en av elitidrottsmännen.

– 1995 tränade jag fyra gånger i veckan med IFK Norrköping plus en match. Det innebar att vi kunde festa på tisdagarna, som för övrigt var en kanondag på Palace i staden, och ibland även efter lördagsmatcherna, säger Blohm och menar att den ökade träningsdosen gör att sådana "utflykter" inte längre är möjliga. På bilden syns Bröndbys Christian Loenstrup efter seriesegern 2001.

FOTO: SCANPIX

mer späckat, håller det inte längre att inte sköta sin kropp om man vill bli någonting inom sin idrotten.

Det professionella tänkandet har utvecklats enormt på relativt kort tid. 1995 tränade jag fyra gånger i veckan med IFK Norrköping plus en match. Det innebar att vi kunde festa på tisdagarna, som för övrigt var en kanondag på Palace i staden, och ibland även efter lördagsmatcherna. Det är alltså bara tio år sedan. Nu tränas det under säsong minst sju tillfällen under veckan plus match och då orkar man inget annat än träna, spela, äta och sova. Om man vill ha resultat vill säga. De som inte sköter sig kan hänga med några år men faller ur till slut. Återigen pratar jag om elitspel men även i de lägre serierna har träningsdo-

sen ökat från två träningar i veckan till tre eller från tre till fyra. Utvecklingen går således mot mindre alkohol även om det ibland kan se annorlunda ut. Ibland får jag höra åsikter som att "fy satan vad dom där kröker jämt" angående kända fotbollsprofiler. De festar inte jämt men de få gånger det händer blir det tyvärr lite för mycket. Spelarna utmärker sig i och med att utövarna är kända. För fulla blir spelarna oftast då de är överoptimistiska om hur mycket kroppen tål. Tränar en spelare hårt under lång tid utan att inta någon alkohol alls, är det bäst att vara försiktig när väl festen kommer. Detta efterlevs sällan, därav packade elitfotbollspelare.

När det handlar om ledare eller tränare så säger den före detta elitspelaren i volleyboll, Sandra Mattson, att det är lätt att tappa respekten för en tränare som man träffar berusad under en lördagskväll. Så är det definitivt. En bra ledare går hem från festen när personalen börjar bli ostadiga på benen. Det finns två

sätt att generellt tappa respekten för chefer. Det ena är att se personerna riktigt fulla, det andra är att se företagsledare i kortbyxor på en fotbollsplan.

En annan sak. Det sägs att det är i fotbollsklubbar och andra lagidrottsmiljöer som man lär sig dricka alkohol. Det stämmer kanske men man lär sig också att ta hand om varandra och se till att ingen råkar illa ut. Inom fotbollen lämnas ingen, i en väl fungerande grupp, vind för våg om personen på något sätt råkar illa ut. Jag är även övertygad om att i dagens fotbollslag blir ingen som inte vill dricka pressad till att häva i sig alkohol. Däremot kan det nog vara så att de som dricker kan pressas till att dricka för mycket och vilket i sig är illa nog.

Men som sagt, även om det fortfarande dricks mycket så går ändå utvecklingen mot mindre alkohol i idrottsmiljöerna. Men helt kommer det aldrig att försvinna och jag tycker inte heller att det så ska göra. Ett rejält par-taj någon gång då och då kan fak-

tiskt svetsa samman ett gäng. Det viktiga är att ingen blir tvingad eller känner trycket att man måste dricka mot sin vilja. Mitt resonemang handlar i första hand om aktiva spelare på olika nivåer men det finns en annan sida av idrott och alkohol – supportrarna. Skulle tro att problemen är mycket större på den planhalvan. Vore intressant att få en sann inblick av den delen av lagidrottsvärlden.

Pelle Blohm skriver krönikor i Örebro-Kuriren – varje fredag

Skriv till mig: pelle@blohm.se

